

osobní zájem« ve smyslu § 5 obec. nov. č. 76/1919 Sb. a tedy po případě člena onoho z přítomnosti, resp. účasti na jednání a usnášení o věci vylučuje. Opačný názor žal. úřadu je v rozporu se zákonem. —

Č. 12.925.

Pojišťovací právo: Chromolitograf, který přenáší dodané výkresy na kámen, koná práce převážně duševní ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 26/1929 Sb.

(Nález z 5. června 1937 č. 13.154/37.)

Prejudikatura: Boh. A 6125/26, 7896/29.

Věc: Firma Brüder Willner v Teplicích-Šanově proti rozh. min. soc. péče z 29. září 1934 o pensijním pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Úřadovna B Všeobecného pensijního ústavu v Praze prohlásila výměrem z 16. listopadu 1931 Josefa P. jako litografa v zaměstnání u stěžující si firmy od 19. října 1931 za pojištěním povinna. Odvolání firmy z tohoto výměru zem. úřad v Praze nevyhověl.

Nař. rozhodnutím min. soc. péče dalšímu odvolání firmy rovněž nevyhovělo v podstatě proto, že vlastní činnost Josefa P., spočívající v opracování návrhu (kresby), dlužno považovati za činnost kresličskou, která není pouhou manuální zručností, nýbrž je k ní zapotřebí značné schopnosti pozorovací, představitosti a výcviku převyšujícího míru obecného školního vzdělání. Činnost takovou dlužno hodnotiti jako převážně duševní. Skutečnost, že při pracích Josefa P. nešlo o kreslení z volné ruky a že on nekreslil vlastní (originální) návrhy, nýbrž že cizí výkres jen obkreslil (okopíroval), je nerozhodná, neboť toto stadium bylo pouze pomocným prostředkem k vlastním jeho pracím, spočívajícím v detailním prokreslování kopie. Ostatně při zhotovování několika-barevných kopií musil si P. předem výkres rozložit podle barev, resp. odstínů na několik částí a zhotoviti si dílčí kopie podle barev, takže i tato činnost vyžadovala již sama o sobě určité činnosti kombinující a tvůrčí a nebyla jen mechanickým okopírováním výkresu. Práce konané Josefem P. zakládají podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 26/1929 Sb. pojistnou povinnost. In eventum zakládá se jeho pojistná povinnost též na ustanovení § 1 odst. 1, bodu 6, lit. c) cit. zákona, ježto podle způsobu jeho zaměstnání dlužno ho zahrnouti do kategorie kresličů.

O stížnosti vytýkající tomuto rozhodnutí vadnost řízení a nezákonnost uvažoval nss takto: — — — —

Zjištěnou činnost Josefa P. u stěžující si firmy kvalifikoval žal. úřad jako práce převážně duševní ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 26/1929 Sb. a vyslovil jeho pojistnou povinnost především podle tohoto ustanovení.

Stížnost obrací se námitkou nezákonnosti nař. rozhodnutí proti aplikaci tohoto předpisu na zaměstnání Josefa P. Dovolávajíc se nálezů Budw. 7452 A/1910 a Boh. A 2977/23, stížnost dovozuje, že vytčené tam pojmové znaky práce převážně duševní dopadají sice na tvůrčí čin-

nost kresličskou, nikoli však na činnost litografovu, který přenáší jen otrocky kresbu na kámen, aby bylo dosaženo správné a přesné reprodukce originálu. Tato kopírovací činnost není prý procesem myšlení, nýbrž ryze mechanickým, řemeslným postupem, a lze se jí naučiti čtyřletou učební dobou. Je k tomu sice třeba zvláštní pile, pozornosti a pohotovosti, avšak této odborné inteligence je třeba také k ostatním povoláním, jež pensijnímu pojištění nepodléhají. Stížnosti není však možno přisvědčiti.

Žal. úřad tím, že činnost Josefa P. zhodnotil podle výsledků koneného šetření jako činnost kresličskou, dal najevo, že nepohlíží na ni jako na pouhé řemeslné kopírování, nýbrž jako na činnost, při které nejde jen o ruční pohotovost, t. j. ovládání předmětu, jímž se kreslí, nýbrž o činnost duševní, převládající nad pohotovostí ruční. Tento úsudek nelze shledati vadným ani nezákonným, uváží-li se, že kopírování výkresů t. zv. pausováním nebylo podle zjištění žal. úřadu vlastním účelem činnosti jmenovaného, nýbrž jen nutným pomocným prostředkem usnadňujícím, aby výkres byl jím přenesen na kámen. Tímto přenosem nebyla však jeho činnost již ukončena, neboť takto jen v obrysech pořízená kopie nepředstavovala ještě úplnou a hotovou reprodukci originálu. Byloť nutno ji podle něho přesně vyplniti ve všech detailech prokreslením tak, aby byla věrnou reprodukcí v podrobnostech, jež při pausování nebyly zachyceny a nevynikly buď vůbec nebo aspoň náležitě. Význam činnosti Josefa P. netkvěl tedy v pouhém kopírování výkresu a jeho přenášení na kámen, jak se to snaží dovoditi stížnost, nýbrž ve zhotovení náčrtu podle originálu na kameni. Těžisko a vlastní účel jeho zaměstnání spočívaly tedy v činnosti kresličské, kterou zhotovoval kopii originálu, nikoli v práci pouze mechanické. Takovou činnost, i když při ní nejde o volné znázornění předmětu podle smyslových vjemů za pomoci fantazie a uměleckého pojetí, dlužno pokládati za činnost duševní, neboť k naučení kreslení nepostačuje nabytí jen manuálních zručností řemeslných, nýbrž je třeba zvláštního výcviku ducha, převyšujícího míru všeobecného školního vzdělání, jak také žal. úřad ve shodě s nálezem Boh. A 7128/28 uvádí. Proto u kresliče pořizujícího jen kopie, duševní činnost je podstatným činitelem (Budw. 8417 A/1911). Náleží-li pak kreslení podle předloh k jeho pravidelnému zaměstnání, jak to žal. úřad zjistil u Josefa P., nutno takovou jeho práci pokládati za práci převážně duševní (Budw. 8754 A/1912, Boh. A 4045/24). Že činnost kresliče přenášejícího jemu dodané výkresy na litografický kámen, zakládá pensijní pojistnou povinnost, vyslovil nss již opětně v nálezech Boh. A 4045/24 a 7128/28 a v příčině chromolitografa, jakým byl nesporně Josef P., zvláště v nálezech Boh. A 6125/26 a 7896/29, na jejichž bližší odůvodnění se podle § 44 jedn. řádu odkazuje.

Z toho, co bylo uvedeno, plyne, že stížnost bezdůvodně popírá, že činnost Josefa P. byla prací převážně duševní a že tu proto byl zákonný předpoklad jeho pojistné povinnosti podle § 1 odst. 2 zákona č. 26/1929 Sb. Stížnost byla proto zamítnuta pro bezdůvodnost, aniž bylo třeba zabývat se také jejími námitkami brojícími proti výroku žal. úřadu opírajícímu pojistnou povinnost jen in eventum o ustanovení § 1 odst. 1, bodu 6, lit. c) cit. zákona.